

॥ ओवी नं. ८० ॥

॥ कृष्ण ज्ञानाची जळाव आठातील ओवी ॥

॥ आदीपुरुषाची सांगी झाली अंतराळी ॥

॥ आदी पुरुषाची, सांगी गडे हो । झाली अंतराळी ।
या नामाला विसर्ज नका । जन्म-मरण नाही ॥

॥ आदी पुरुषाचं, देण झालं । अहिना मुखी ।
पंचे चाळीस, वर्षे उपदेश । वाणी, सांगतली जगाशी ॥

॥ उपदेश पंथ, कळेना अंत । या जनं लोका ।
या पंथाचा चालक उभा/झाला । महामुनी सखा ॥

॥ जळावचे, महा मुनी । महा विर झाले ।
आदीमुनीची, दिक्षा घेतली । भंग/भय नाही त्याहीले ॥०४॥

॥ आदीमुनी आदीपुरुष तो । साहयांशी आला ।
महा मुनीला वचनी गोयलं । देवु केलं त्याला ॥

॥ आदी मुनी भैस सांगे । मुळ यवगाच्या गोष्टी ।
हरी नामी कार केला । महा मुनीच्या हाती ॥

॥ पक्वान भोजन तयार केलं । महामुनी च्या हाता ।
वाढवला महामुनी । तिळभर, नाही अहंता ॥०५॥

भजने :- ॥ भोजनं वाढती आदीमुनी । तिळभर याहीला अहंता नाही ॥

॥ भजन करता मिळलं भोजनं । ऐस ठेवलं याहीनं/कृष्णानं सांगुन ॥

॥ भजन करता मिळलं भोजन, देवाचं नित ।
नित नाम घेता चुकतीन, चौ-यांशी यवनं ॥

॥ महाविर मारोती झाला, विघ्ने निवारी । कृष्ण नामाची ठाळी, भक्त तारती ॥

॥ ओवी नं. ८१ ॥

ओवी महात्म :- नविन ठिकाणी हमखास म्हणण्यात येणारी विनवणीची ओवी..

॥ देवा-भक्ताचं कौतुक ॥

॥ देवा-भक्ताच कौतुक । ऐकुन घ्याहो जनलोक ।
पाहता थकले ब्रह्मादिक । कळेना त्याशी, आला जगात जगजेठी ।

॥ काहो कठोर केलं मनं । विनवितो रात्रं-दिन ।
भावीकाच्या प्रार्थनेला येण । राया जगजेठी, झाले अन्याय घाला पोटी

॥ कुठं गुंतले चकपाणी । वाट पाहतो वासरावाणी ।
तुमच्या वाचुन नाही कोणी । करमत नाही, देवा नांदव एका ठायी ॥

॥ लवकर याहो गरुडध्वजा । कितीतरी अंत पाहतो माझा ।
वेळेवेळा भरतो रागा । कितीक समजाउ..., देवा रुसुन नका जाउ ॥

॥ भावीक भक्त असन तुझा । वेळेवेळा घालतो येरझारा ।
मजला मानु नये दुजा । गुंतलो पाया.., लज्जा राखा विठोबा राया ॥

॥ गुंतलो तुया सेवेला । अन्जानाचा शिण का आला ? ।
तरी तु वचनी गुंतला । उपाय नाही...., ईच्छा पुर्ण कर या देही ॥

॥ देवा-भक्ताच गुंजं । ऐकुन/पाहुन घ्याहो सर्वलोक ।
कुणीतरी करा देवाशी वाद । नामी राहा..., खेळ भक्तीचा पाहा ॥०६॥

भजने :- ॥ नामी राहयं भजनी राहयं । चुकन चौ-यांशी, अशी सांगी आहे ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥